

שתי הלחם תשפ"ו וחידוש העבודה

נכתב ע"י אורי שרגא אנגלרד

מכון 'ממלכת כהנים' – מכון להכשרת כהנים

מעלה,

והכהן שהניף שתי הלחם (תשפ"ה) עשה בדיקה לאחר שבועות ויצא שהוא כהן ודאי].

בגדי כהונה: הכתונת פשתן מעשה אורג, על השרוולים כתוב שמותר לחבר במחט, אבל את צדדי הכתונת צריך שלא יהיה במחט אלא אריגה סיבובית כמו בגרבים, ולא מוזכר שהחיבור במחט מעכב, בכל זאת אנו עובדים להכין פס יצור של כותנות ללא מעשה מחט, שיהיה מוכן למאות כהנים בחודשים הקרובים.

באבנט יש מחלוקת האם כולו פשתן, והרמב"ם פסק שעליו ארוג צמר בצבע תכלת ארגמן ותולעת שני, ולפי רש"י כל האבנט עשוי שזירה של חוט כפול מתכלת ארגמן ותולעת שני עם שש,

אורך האבנט הרמב"ם כתב לב אמה, אבל האורך לא מעכב, התוספות בערכין טו: גורסים בי סיבובים, ועשו כך שיהיה קל להלביש בלי שהשוטרים יראו, ויהיה קל לרוץ איתו.

מותר ללבוש את האבנט כלאים סמוך לעבודה גם מחוץ לעזרה, הכהן התעקש עם השוטרים להוריד מיד לאחר העבודה את האבנט ונתן לשוטרים הדתיים שהיו שם, שהבינו את חשיבות המעשה ושחררו אותו מיד עם הרחקה בלבד.

האם תכלת שנעשה לשם ציצית כשר לבגדי כהונה, האם מעכב טויה לשמה?

משקפים – אינו חציצה, אבל יש נידון מצד יתור בגדים, וגם מספר גבוה זה חשש עיור, בחשוקי חמד (סנהדרין לו:). כתב בשם הגרי"ש אלישיב שאם רואה מקרוב אין בעיה של עיור. לכאורה יש הידור לכהנים לעשות ניתוח לייזור להסרת משקפיים.

חציצת פאות מתחת המגבעת – חציצה במקצת גם אם אסורה אינה פוסלת עבודה, ולהבא כל הכהנים ידעו שלא להכניס את הפאות מתחת המגבעת,

פרועי ראש:

אורך מדויק שמותר שער, לבחורים השער צומח יותר מהר ממבוגרים, האם בודקים כמה צומח 30 יום באותו כהן, או שמספיק שהכהן יסתפר 30 יום האחרונים גם אם לא עשה אפס.

האם להשאיר פאות – בחשוקי חמד (גיטין נח.) הביא בשם הגרי"ש אלישיב שמותר להשאיר פאות מסודרות ויש לזה ראייה מרש"י (זבחים כו.) לגבי הספק כהן בפנים וציצית ראשו בחוץ.

קידוש ידים ורגלים – צריך בתוך שטח העזרה מתוך כלי שרת ממתכת המחזיק כדי קידוש ידים ורגלים לארבעה כהנים, השתמשו בתרמוס נירוסטה המחזיק ליטר מים, החשבון הוא שנטילת ידים רביעית מספיק לשנים, ואז לידיים של ארבעה כהנים צריך חצי לוג שזה 150 מל, ולרגלים מסתמא 300 מספיק, ועשינו כפול שיספיק בשפע גם לשיעור חזו"א...

הקדמה:

אני משתדל ללכת בדרכו של גביהא בן פסיסא (סנהדרין צא.) להתייץ עם הרבנים לפני ואחרי, אבל לא לעשות בשם הרבנים, עד שנוכל לעשות עם כל ההידורים, ואז הרבנים יוכלו לתמוך בזה בגלוי, יש דברים שהם הלכה ואין מורין כן, כשיש שתי אפשרויות חייבים להחמיר, אבל בהשבת העבודה למקומה, אי אפשר להימנע מלעשות במה שאינו ודאי מעכב, אלא החומרה היא לעשות, כפי שחז"ל מתלוננים על רבי זכריה בן אבקולס (גיטין נו.), בנוסף לכל בעיה צריך לחשוב על פתרון, לא בשמים היא, וכפי שנפסוק למטה כך יפסקו למעלה, וכשאנחנו נעשה את הפקסימום שאנחנו יכולים, ה' יעזור לנו את השאר, לדוגמא בגדי כהונה ניתן לעשות בשיא ההידור לכמה שיותר כהנים, מזבח ניתן להכין קטן ונייד לרגע בו יהיה אישור להכניס, יכול להיות שבקרוב יום אחד נקבל אישור ואם לא נתחיל מיד יחזרו בהם, ולכן אין לומר כשנקבל אישור נתחיל להכין. כמובן אין להיכנס לעזרה עד שבטוחים שיש לנו את כל הדברים המעכבים, אבל גם לפני זה ניתן לדוגמא לשחוט חולין בהר הבית לתרגול מחוץ לעזרה, זה יראה לציבור ולעולם שלא קורה כלום אם נחזיר את עבודת המקדש, כמובן רק בדרך המותרת על פי חוק, אין אישור להכניס כבש ולשחוט לפולחן או לתרגול בהר הבית, רק צריך לא לתקוף שוטרים בדרך דבר שאסור על פי חוק, אם השוטר נפל לבד כשרדף אחריו אין בזה בעיה חוקית. כמו כן הרבנים אסרו להיכנס להר הבית לפני שלומדים את הגבולות והלכות הטבילה.

בס"ד הצלחנו למעלה מהמשוער, וקיבלנו תמיכה גדולה לעומת התנגדות קטנה שדועכת עם הזמן, כל שבוע אני מקבל עדויות על רבנים נוספים ששמעו ושמוחו.

וזכות שתי הלחם מחזקת את הכלכלה, כפי שחז"ל אומרים שיתברכו פירות האילן, זה לא רק טעם וגודל פירות שנראה בקרוב, אלא בזמנם התפרנסו מפירות, והיום מתפרנסים מעוד דברים, וכפי שראינו שהמניות בארץ זינקו יותר ממקומות אחרים, אבל הברכה משתי הלחם זה לא רק בארץ, אלא לכל יהודי שמחזיק נכסים גם בחו"ל יהיה לו ברכה בזכות שתומך בהנפת שתי הלחם. עדיף לתמוך גם כספי ולא רק בדיבור.

ניתן לתרום דרך נדרים פלוס "ממלכת כהנים" – מכון להכשרת כהנים" או בקישור זה [להוצאות הנפת שתי הלחם תשפ"ה וחידוש העבודה](#) גם בביט.

נידונים לחידוש עבודת המקדש

כהני חזקה – יש משפחות מיוחסות, אבל אין צורך, (שו"ת חתם סופר יו"ד רלו, וחזו"א שביעית ה יא, ואבן העזר ז' ב) מספיק כהני חזקה, היום ניתן לעשות בדיקה גנטית לחזק את החזקה [מי שיצא שלילי עדין אסור בגרושה, ואולי יכול לעבוד, אבל מי שיצא חיובי זה

צורת קידוש הכלי אמרנו מערב יו"ט שברגע שיצליח להכניס לשטח העזרה יתקדש הכלי עם מימיו ומוקנה לכלל הציבור.

מחצית השקל – כדאי פעם הבאה לאסוף בתמיכה כמה שיותר רחבה מחצית השקל, בצורה דיגיטלית שלא יכשלו במעילה, ואז לא יצטרכו להקנות לציבור אלא זה יגיע משל ציבור, ונעשה תנאי שרק ברגע שמצליחים - הלחם ובגדי כהונה נקנים לציבור מכספי ציבור.

כניסה בטומאה לעזרה, לכל העוזרים, גם מי שרק הסיט את המשטרה לרדוף אחריו במקום אחר הכהן, זה יותר מכניסה לשם קרבן שמוטר בטומאה, אלא זה כניסה לשם חידוש העבודה מדין בנין המקדש שאם לא מצאו טהורים מותר בטמאים, ולכן מכיון שבשעת מעשה היו בטוחים שמקיימים מצוה, גם אם נפסל הקרבן אין כאן איסור בשוגג אלא מצוה גדולה של קידום העבודה, ובכל זאת פעם הבאה אין היתר להיכנס לעזרה בשביל לקדם תודעתית, אלא רק כשבטוחים שיש אפשרות לקיים מצוה.

יש להסתפק האם לאנשי מעמד גם מותר להיכנס לעזרה לדין עמידה על הקרבן, או שמספיק שהם מוחץ לעזרה, וכמה המינימום של אנשי מעמד, האם עשרה או אחד.

מנחת חינוך – הגר"א (שקלים) כתב שאינו מעכב כשאי אפשר.

נידונים בהלכות שתי הלחם

כבשים אינם מעכבים – מחלוקת תנאים במנחות, והרמב"ם (פ"ח מתמידין ומוספין הטי"ו) פסק כרבי עקיבא שהלחם בא בלא כבשים.

אפיה בחוץ – מחלוקת תנאים במנחות צה: ולהלכה שאפיתן מערב יו"ט ממילא הלחם לא מתקדש בתנור כדי שלא יפסל בלינה אלא בשחיטת הכבשים וכשאין כבשים החזו"א (מנחות לב) והבריסקרב כתבו שמתקדש בהנפה, וא"כ לא מעכב האפיה בפנים.

אם יהיה אישור להניף בלי לאפות בפנים, אז עדיף לקדש את הלחם בכלי שרת קודם הנפה. ואולי כל זמן שמקריבים בטומאה אז עדיף לאפות בחוץ, ואכמ"ל.

האם צריך דוקא כהן, כשיש כבשים הלחם מתקדש בשחיטה ואז התנופה פחות מעכבת ואז אולי לא מעכב כהן, אבל כשאין כבשים לכאורה התנופה מעכבת בכהן, ולא מספיק להביא לעזרה, אם נפרס הלחם צריך לחם אחר.

אם הגיע **מסולת של חו"ל** לפי רבי יוסי ברבי יהודה כשר, כי סובר ממושבותיכם כל מקום שאתם יושבים גם מחו"ל, להלכה הרמב"ם פוסק שאינו בא אלא מהארץ, התוספות במנחות מה: כתבו שלפי רבי עקיבא הקריבו שתי הלחם במדבר מסולת חו"ל. האדר"ת כתב שבדיעבד כשר אבל אינו מתיר במקדש, ולכן אם יש לחם אחר באותו יום יביא. ולמעשה שנים הבאות אם יש רק לחם מחו"ל צריך לא להביא. השנה הכנו לראשונה סולת נקיה מן החדש, לאחר שמפעל טחנת קמח השקיע מאות אלפי שקלים להוסיף במכונה חלק מתאים לסולת שתהיה כשירה לבית המקדש.

האם את המחמצת אפשר משל חו"ל?

שיעור העישרון, לכאורה השיעור על פי המחקרים זה כשיטת הרמב"ם קצת פחות מרבי חיים נאה, אבל כאן הכהן ביקש לעשות שיעור רבי חיים נאה, ולכאורה כל ריבוי קטן עדיין לא פוסל, בפרט שאפשר לחוס את שיעור רבי חיים נאה בתוך השיעור הקטן.

יש לעיין אם האופה עשה לפי משקל בלי למדוד בכלי האם כשר.

אין בעיה שהלחם **נטמא** בעשיה ובדרך בטומאות נוספות כי שבע לה טומאה מטומאת מת, ורק לגבי הכהנים יש הבדל במה הם טמאים,

האם ציץ מעכב – מהר"י קורקוס כתב שאינו מעכב, רק כיון שדחוייה עדיף ריצוי ציץ, ובפרט כאן שהלחם אינו נאכל זה יותר קל, והנה אפשר לעשות ציץ, יש כבר מוכן במכון המקדש, יש עדיפות שיהיה ציץ בקרן זוית, השאלה האם צריך בתוך הר הבית? ויש גם כל בגדי כהן גדול רק בלי אישור יהיה לו קשה להיכנס להר הבית, וגם אם אישור השאלה איזה עבודה הוא יעשה כדי להפוך לכהן גדול.

כל היום כשר לתנופה – מגילה כ:

אפשר להקריב שתי הלחם בלי קרבן העומר, [שו"ת בית יצחק (יו"ד ב קי"ט)].

פתיחת דלתות ההיכל לא מוזכר לגבי שתי הלחם,

זמן שריפת הלחם כשבא בטומאה – כשלחם בא בלי כבשים בטהרה הדין הוא תעובר צורתו וישרף ביום למחרת, אבל כשבא בטומאה יכול להישרף לכאורה מיד, ורק אין שורפין קדשים ביו"ט, ונחלקו האחרונים האם רק נותר ופיגול דינו ביום ולא בלילה או גם בטומאה צריך דוקא ביום, ולכן שרפנו ביום באיסרו חג. האם צריך לשרוף דוקא בעצים ולא בגז, ומסתמא לא להוסיף חומר בערה שיפסול ממאכל לפני השריפה, כל הנשרפין לא בקבורה ועוד דינים שיש לעיין, האם מותר לשרוף ביחד עם חמץ ודברים נוספים,

מקום השריפה היה אמור להיות בעזרה, אבל מכיון שידענו שהערבים והמשטרה לא יתנו אז הוצאנו את הלחם ושרפנו בתרגול שהיה למחרת במצפה יריחו. אולי יש עדיפות לשרוף בתוך ירושלים המקודשת.

השנה תוך כדי הנפה ערבים שברו חלק מהלחם, ויש לעיין לחם שנפרס – מה שיעור הפוסל,

פעם הבאה כדי ששתי הלחם לא ישבר נעטוף בנילון נצמד לפחות את הצדדים כדי שיהיה חזק, והכהן יחזיק באמצע לא במקום הנילון, ומסתמא גם במקום הנילון זה שומר ולא חוצץ,

ניתן להביא כל לחם בפני עצמו, אבל מעכבין זה את זה.

להערות ולקבלת חומר נוסף

m583248468@gmail.com

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות פרק א:

שהלמד שלא לעשות נוח לו שלא נברא. וא"ר יוחנן הלמד שלא לעשות נוח לו אילו נהפכה שילייתו על פניו ולא יצא לעולם.

והלומד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות. (משנה אבות ד ה)

כי שם צנה ה' את הנבקה חיים עד העולם.